379R1480

17.7.79 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 180/13

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1480/79 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 16ης 'Ιουλίου 1979

περί τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 651/71 «περί ὁρισμένων λεπτομερειῶν ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή τῶν ἐλαιούχων σπόρων»

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 136/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν[1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 590/79[2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 28 παράγραφος 3,

τόν κανονισμό ἀριθ. 142/67/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης 'Ιουνίου 1967 περί τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή κραμβοσπόρων, γογγυλοσπόρων καί ἡλιανθοσπόρων[3], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2429/72[4], καί ἰδίως τό ἄρθρο 5 παράγραφος 3 καί τό ἄρθρο 6,

'Εκτιμώντας:

ὅτι τό ἄρθρο 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 651/71 τῆς 'Επιτροπῆς[5] προβλέπει τούς ὅρους πληρωμῆς τῆς ἐπιστροφῆς σέ περίπτωση ἐξαγωγῆς μέ ὑποχρεωτικό προορισμό πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2041/75 τῆς 'Επιτροπῆς[6], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1479/79[7]· ὅτι ὁ τελευταῖος αὐτός κανονισμός κατάργησε τή δυνατότητα ἐξαγωγῆς μέ ὑποχρεωτικό προορισμό· ὅτι πρέπει λοιπόν νά καταργηθεῖ τό ἄρθρο 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 651/71·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς 'Επιτροπῆς Διαχειρίσεως Λιπαρῶν Οὐσιῶν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Τό ἄρθρο 4 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 651/71 καταργεῖται.

Ἄρθρο 2

'Ο παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

'Ο παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 16 'Ιουλίου 1979.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Finn GUNDELACH

'Αντιπρόεδρος

(1) ΕΕ ἀριθ. 172 τῆς 30.9.1966, σ. 3025/66.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 78 τῆς 30.3.1979, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. 125 τῆς 26.6.1967, σ. 2461/67.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 204 τῆς 23.11.1972, σ. 1.
(5) ΕΕ ἀριθ. N 75 τῆς 30.3.1971, σ. 16.
(6) ΕΕ ἀριθ. N 213 τῆς 11.8.1975, σ. 1.
(7) ΕΕ ἀριθ. N 180 τῆς 17.7.1979, σ. 12.